

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget under punkt 4 henvises til socialudvalget, og at forslaget under punkt 5 henvises til arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Vi går til den næste sag på dagsordenen. Vores teknik er stadig væk ude af drift, og det beklager jeg, men alligevel tager vi fat nu på første behandling af lovforslag nr. L 58.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse m.v.

Af indenrigsministeren (Enggaard).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Dorte Bennedsen (S):

På frisen ude i Vandrehallen står der blandt mange andre kloge sentenser »Den, der forstår fuglens sprog, kan blive minister«.

Jeg må i dag konstatere, at man tilsyneladende kan blive indenrigsminister aldeles uden at forstå fuglens sprog, uden at have den fingerspidsfornemmelse og lydhørhed over for andres synspunkter, som kunne medvirke til at skabe bred opbakning bag løsningen af problemerne.

I sidste samling fremsatte regeringen lovforslag nr. L 66, som det på trods af en lang og grundig udvalgsbehandling ikke lykkedes at skabe flertal for. På denne baggrund må det i høj grad undre, at regeringen genfremsætter forslaget så at sige uændret.

Ved førstebehandling af lovforslag nr. L 66 sagde jeg på mit partis vegne, at vi fandt, at der kunne være megen god grund til at tage den mere end 50-årige lovgivning om

Sundhedsstyrelsen op til overvejelse. Men samtidig føjede jeg til, at vi måtte tage afstand fra den løsningsmodel, regeringen foreslog.

Baggrunden for, at vi dengang og nu må afvise forslaget, er, at vi mener, at det giver en mulighed for at kvæle en selvstændig og af regeringen uafhængig rådgivning på sundhedsområdet.

Jeg vil i og for sig godt tro om den nuværende indenrigsminister, at han ikke har til hensigt at forhindre en selvstændig rådgivning. Men vi fik faktisk med ministerens forgænger nogle meget ubehagelige erfaringer i så henseende – erfaringer, der dog var nyttige, forstået på den måde, at de åbnede manges øjne for nødvendigheden af, at Sundhedsstyrelsens uafhængighed må sikres på en helt anden vis, end det er tilfældet i det gennemfremsatte forslag.

§ 25 i det foreliggende forslag er en af de meget få ændringer, der er foretaget, idet man ved indsættelsen af denne paragraf har bevaret funktionsbestemmelsen vedrørende Statens Seruminstitut. Det er vi enige i, fordi vi finder, at en så væsentlig institution bør lovfæstes.

Men samtidig har vi med beklagelse konstateret, at bestemmelsen om Seruminstitutets ledelsesstruktur fortsat er fjernet. Det er ikke så forfærdelig mange år siden, Folketinget ved lov besluttede, at instituttet skulle have en 2-direktørstruktur med en lægefaglig og én administrativ direktør. På trods af overordentlig mange spørgsmål er det ikke lykkedes i foråret at få et klart svar på, hvad ministeren forestillede sig med hensyn til den fremtidige ledelsesstruktur på instituttet.

Når ministeren, som det er tilfældet i lovforslaget, ønsker en bemyndigelse til at fastlægge ledelsesstrukturen, finder vi det urimeligt, at vi ikke kan få svar på, i hvilken retning overvejelserne går. Men når man ved, at regeringen har ansat den administrative direktør uden tidsbegrænsning og den lægelige direktør for tre år, så må vi tage det som et signal om, at man ønsker, at den lægelige direktør skal ud. Når det sammenholdes med, at uddannelseskravet til Sundhedsstyrelsens chef er pillet ud, må vi opfatte det som udtryk for, at man på begge disse vigtige institutioner vil nedprioritere den lægefaglige rådgivning til fordel for administrativt uddannede jurister.